

SYSKONBREVET

**Franciskus - Sällskapet
i Finland r.f.**

www.franciskus.fi

Nr. 144

december 2023

Betraktelse inför jul

När Lukas i sitt evangelium beskriver händelserna som leder fram till Jesus födelse och själva julnatten nämner han tre makthavare vid namn. Det är som om han skulle vilja hjälpa oss att förstå att Gud inte enbart verkar i en andlig sfär, utan också i en konkret och påtaglig historisk och politisk kontext.

I denna kontext beskriver Lukas hur människor som levt i skam får upprättelse, höggravida kvinnor rivs bort från sina trygga nätverk, barn föds på jordgolvet, präster, arbetare samt hemmafruar får sitt under arbetspasset, mitt i sin vardag erfara något livsomvälvande. Allt huller om buller, om vartannat.

Gud verkar här och nu mitt i vår värld med krig, gängkriminalitet, terrordåd, hybridpåverkan, politisk oro och naturkatastrofer. Mitt i vår vanliga vardag kan vi få uppleva hur Guds kärlek och omtanke blir påtaglig. Gud finns här mitt i allt det som hör till våra liv. Det tror jag att vill Lukas berätta.

Tre gånger upprepar Lukas:

"Var inte rädd".

Tre gånger nämns helig Ande.

Fem gånger brister någon ut i lovprisning.

Kanske det Lukas vill säga kan sammanfattas så här:

Var inte rädd.

Det finns en plan.

Ingenting är omöjligt för Gud.

Helig Ande bor i dig och verkar i världen.

Vi får låta glädjen och jublet växa fram.

Och vi får som Maria ta allt detta till vårt hjärta.

Maria Repo-Rostedt

**Franciskussällskapetets styrelse önskar alla medlemmar
en välsignad advents- och jultid!**

Franciskusfesten på Kökar

Denna sommar kom jag till Franciskusfesten på Kökar den långsamma vägen, till fots tillsammans med ett gäng pilgrimer som startade vid Jomala kyrka. Vi vandrade till Finströms kyrka och åkte bil till Saltviks kyrka, där vi firade mässa. Vädret var strålande, och vi vandrade med lätta steg, ibland i tystnad, ibland i meditativt samspråk. Följande dag vandrade vi via Sunds kyrka och retreatgården Källan, där vi blev mottagna av retreatgårdens eldsjäl, Mis Nordlund. Vandrigen gick sedan vidare till Bomarsund, där vi tog buss till Vårdö. I Vårdö kyrka deltog i församlingens sommarkonsert och firade mässa. Följande dag vandrade vi till Hummelviks färjfäste, varifrån vi åkte färja till Kumlinge och nådde Kumlinge kyrka till fots, i sällskap med församlingens t.f. predikobiträde Joakim Oldenberg. Efter god mat och en skön natt på Hotell Svala vandrade vi vidare till Snäckö färjfäste. Där möttes vi av pilgrimer som vandrat från Åbo, och tillsammans fick vi båttransport till Sottunga med dess kyrka, i glatt samspråk med gamla och nya vänner. När vi slutligen nådde Kökar var vi redan mitt inne i enkelheten, i glädjen, i den stilla bönen.

Temat för årets Franciskusfest var "Glädje, lek och helig dårskap", och vi närmade oss mötesplatsen just så, med lekfull lätthet och lite dårskap.

Vad minns jag särskilt av dagarna? Det är förstasamtalen, samvaron, men också andakterna och de ledda samtalen i kyrkan. Jag tänker särskilt på det varma flödet i det ekumeniska tankeutbytet om andliga källor mellan biskop Bo-Göran, den ortodoxa prästen Mikko Leistola, predikant Bengt Grunér och ignatianska vägledaren Michelle Mope Andersson. Med mig bär jag också Mikko Leistola som vägvisare i ortodoxt andaktsfirande, och hur Mikael Kurkiala och Kent Danielsson samtalade om helig dårskap, om vad andlighet är och hur man kan förstå den andres andlighet. Och jag minns den himmelska samklang hos den jazziga barber shop-kvartetten Överraskande.

Och när det var dags att åka hemåt med färjan till fasta Åland, ja då fortsatte samtalen. Vandrigen mot ett enklare, sannare, helare liv går vidare, med Guds lille fattige som vägvisare.

Eva Johansson

Det heliga rummet på Kökar

I somras deltog jag för första gången i Franciskusdagarna på Kökar. Vad jag där upplevde av samtal och gemenskap, andakter och gudstjänster förstärktes betydligt av att jag tog mig dit delvis vandrande. Jag var en del av en grupp pilgrims-vandrare som startade från Åbo och som använde fyra dagar för att ta oss till Kökar, med buss, förbindelsebåt, taxibåt och till fots. Det jag mest bär med mig från Franciskusdagarna är en erfarenhetsbaserad tanke från Mikael Kurkialas festföredrag: "När vi träder in i ett heligt rum stiger heligheten in i oss".

Det är möjligt att åtminstone till en viss grad beskriva och definiera helighet och heliga rum, men också den som inte har en teoretisk förståelse av helighet känner i allmänhet igen ett heligt rum när han eller hon är inne i det. Det heliga rummet kan vara en konkret plats eller en byggnad, men det heliga rummet kan också vara ett tillstånd, en

upplevelse av meningsfull och djup kontakt med en annan människa eller med Gud. Alla de här dimensionerna av helighet fanns i somras på Kökar under Franciskusdagarna.

När jag nu försöker sätta ord på vad som händer med mig eller hur heligheten känns när den har stigit in i mig efter att jag har varit i ett heligt rum märker jag hur svårt det är. Vad hände med mig egentligen efter att jag hade tex. deltagit i pilgrimsmässan i Sottunga kyrka på vägen till Kökar eller när jag tog till mig Mikael Kurkialas formulering om helighet som satte ord på också min erfarenhet? Ord och formuleringar fungerar som vägvisare och inspiration till att uppsöka de heliga rummen, men när heligheten stiger in i mig berör den hela mig, inte bara den vandrande huvudfotingen.

Ann-Sofi Storbacka

Hälsningar från Franciskusdagarna i Raumo

I början av oktober samlades franciskusvänner från hela Finland i Raumo. Där fanns ett av de tre franciskanerkonvent som verkade här i Finland före reformationen. De andra två fanns i Viborg och på Kökar. På 1970- och 80-talen vaknade i Raumo intresset för den lokala franciskanska historien. Utanför det heliga korsets kyrka står idag en Franciskus-staty uppförd på 1970-talet och i kyrkan hänger ett San Damiano-kors som donerats av franciskanmunkar på 1980-talet.

På Kökar samlas vi då sommaren är som bäst. De vackra rosenbuskarna runt kyrkan blommar, omslutna av himmel, klippor och hav. Raumos Franciskusdagar infaller ett veckoslut i anslutning till Franciskusdagen den 4 oktober. I år fick vi uppleva riktigt höst-vinterväder: hårda vindar, häftiga regnskurar och hagel. Det tog inte ner på stämningen bland de franciskusvänner som hade samlats. Vädret ute glömdes inne där det fanns glädje, värme och öppenhet. Det var i huvudsak fem olika grupper som samlades; de anställda och församlingsbor i Raumo församling, de katolska lekmanna-franciskanerna (OFS), de lutherska lekmannafranciskanerna (TSSF), vännerna från San Damiano i östra Nyland och så jag från Franciskus-sällskapet i Finland. Jag deltog första gången i år, och blev varmt mottagen och väldigt glad över att få lära känna många finska franciskusvänner.

Vi fick höra flera intressanta föredrag. T.ex. Pauli Annala berättade om Pax & Bonum-hälsningen. Ivrig, kunnig och inspirerande berättade han om den franciskanska hälsningens bakgrund. Professor Michael Lasky (OFM) från Rom talade om Franciskus som fredens apostel, med fokus på hur vi kan vara ”redskap för Guds fred”. Franciskus kallade sin i början lilla gemenskap en ”fredsdelegation” med uppdrag att predika fred och botgöring. I kristenheten finns sedan Augustinus tanken om det rättfärdiga kriget – i vilka situationer kan man försvara krig? Professor Lasky konstaterade att också ett rättfärdigt krig är krig, och skissade upp en bas för tanken om en rättfärdig eller rättvis fred i stället.

Efter gudstjänsten på söndagen hedrades Franciskus minne; fader Igor Salmic OFM och församlingspastor Taneli Ala-Opas lade ner blommor vid statyn utanför kyrkan. I samband med kyrklunchen presenterades de katolska och anglikanska lekmannaordnarna i Finland och vårt lilla Franciskus-sällskap. Vi knöt nya vänskapsband. Jag hoppas vi får möjligheter att fördjupa dem, kanske på Kökar i sommar?

Yvonne Terlinden

Livets betydelse

Hanna Rundell

I en värld av osäkerhet, sorg och motgångar är det naturligt att man stapplar och har svårt att resa sig igen. En del ruskar på sig, gnäller, putsar pälsen och vandrar vidare. Andra kan inte resa sig utan tappar bort sig totalt. Det är många som sprungit vilse under jakten efter meningen med livet.

Enligt filosofen och författaren Frank Martela, med en bok om hur man skapar ett betydelsefullt liv, är problemet att meningsjägarna ofta letar efter fel sak. De har ställt sig frågan ”Vad är meningen med livet?”, som om frågan har ett svar som kommer till oss från ovan, senast på vår dödsbädd. Martela menar att frågan om meningen med livet är en kvarleva från gamla tider.

Den religiösa traditionen kan vara en orsak till att vi fortfarande, trots att vår kultur sekulariserats, sukter efter någon större ovanifrån givna mening med livet. En mening som den dåvarande världsbilden kanske bättre kunde ge oss.

Martela inleder sin bok *Elämän tarkoitus*. Suuntana merkitykselliseen elämään (Meningen med livet. Vägen mot ett betydelsefullt liv) med att citera de många filosofer före honom som konstaterat att det inte finns någon mening med livet. Människans liv är flyktigt och obetydligt ur ett större perspektiv. Men sörj icke! menar Martela. Här kan det vara bra att lyssna till sig själv och sina värderingar och nosa upp en riktning.

Vad som är betydelsefullt är i högsta grad individuellt. Det finns ändå några stigar som brukar leda alla på rätt spår, menar Martela.

I stället för att leta efter meningen med livet borde vi leta efter det som gör att det egna livet känns betydelsefullt.

”Lycka är bara en känsla. Inte mera än så. Den är en bieffekt av att försöka uppnå något värdefullt, men har inte har något värde i sig.” skriver Martela.

Enligt honom är jakten på lycka något som gör oss missnöjda med nuet. Det lönar sig inte att sträva efter lycka, utan i stället att leva enligt sina värderingar för då kommer vi att känna lycka på vägen.

förkortat referat Tage Olander

Ukraina-insamling

I staden Zhytomir i centrala Ukraina finns en liten gemenskap av franciskanersystrar. Till en början hjälpte de gatubarn i staden. Senare inleddes barnhemsverksamhet. För tillfället bor det tjugo barn i Mariahuset, som hemmet kallas. Fem av dem, en syskonskara, har kommit det senaste året. De flesta av barnen har föräldrar, men föräldrar som har eller haft allvarliga alkohol- eller drogproblem. Som följd av det är många av barnen sjuka och behöver regelbunden läkarvård. Barnen går i skola, men för tillfället (augusti 2023) är all undervisning på distans i Zhytomir. Barnen har inlärningsvärigheter och behov av stödundervisning. Förutom av sin familjehistoria belastas barnen på barnhemmet av allt det som Ukrainas befolkning under kriget måste bära.

Franciskus-sällskapet har startat en småskalig insamling till förmån för ett projekt för barnhemmet. Projektet har tre mål: Systrarna skulle vilja erbjuda barnen en tre veckors vistelse för terapi och avkoppling på ett hälsohem i Polen. De vill också bygga en lekplats på gården och reparera sitt garage så att bilen inte utsätts för raketsplitter när den står utomhus. Medlen betalar vi till Franciskaner Helfen och används i första hand för detta specifika projekt, i andra hand för andra behov i barnhemmet.

Insamlingen pågår från 24 november 2023 till 23 februari 2024. Insamlingsnumret är RA/2023/1418

Bidrag till insamlingen betalas på föreningens konto:

Franciskus-sällskapet i Finland
IBAN: FI06 5561 0420 0226 91
BIC: OKOYFIHH
Referensnummer: 3201

Kassören informerar

Medlemsavgiften för år 2023 är 20 euro per person. Påminnelsefaktura bifogas om ingen betalning för år 2023 är bokförd per 20.11.2023.

För den som vill bli ständig medlem är avgiften 200 euro. Efter att den summan har blivit betald debiteras ingen årlig avgift. Genom att betala medlemsavgiften försäkras man att medlemskapet fortsätter. Om medlemsavgiften är obetald 2 år avbryts medlemskapet.

Tack till alla som under adventstiden betalar sin medlemsavgift!

Tage Olander kassör (040-7168926)
tage.olander@gmail.com

Föreningen önskar att din e-postadress kan användas för kommande utskick

För att få inbesparingar har vi som målsättning att skicka medlemspost med e-post. Portokostnaderna stiger varje år och ett sätt för att spara är att skicka medlemsförsändelserna med e-post. Skicka ett meddelande till tage.olander@gmail.com om du är villig till ta emot medlemsinformation digitalt.

Insamling för hjälp till Ukraina

Medlemmar ges möjlighet att delta i en insamling för behövande i Ukraina.

Inbetalning kan ske på föreningens konto

IBAN: FI06 5561 0420 0226 91

BIC: OKOYFIHH

Referensnummer: 3201

